

[Henry Hansen.]

slaget er bygget op. Vort parti går ind for det, og da jeg som medlem af forsvarskommissionen har været med i arbejdet, falder det mig naturligvis ikke svært at anbefale det.

Lovforslaget er det første vedrørende den nye forsvarsordning. Rigsdagen har udover dette lovforslag allerede til behandling et lovforslag om, hvordan tjenestemændenes forhold skal være, når det lovforslag, vi nu behandler, er vedtaget, og senere vil vi få til behandling lovforslag om de enkelte værns ordning. Til den tid vil vi altså komme til at tage stilling til det økonomiske i forbindelse med vort forsvar. Det er mit håb, at vi til den tid vil kunne nå til en ordning, der vil være antagelig, set fra et forsvarsmæssigt synspunkt, og som vil svare til vort lands økonomiske bæreevne, når der tages hensyn til, at det ikke må gå ud over vore muligheder for at løse andre opgaver.

Der er jo dem, der ser sådan på det, at et dansk forsvar ingen mening har, da vi ingen muligheder har for at forsvare os. Jeg vil gerne indrømme, at vore muligheder er begrænsede; men jeg synes, at der efter vor tilslutning til Atlantpagten er betydelig større muligheder end før. Forøvrigt er det jo meningen, hvad vel ingen er i tvivl om, at Atlantpagten skal have en præventiv virkning, så at den alene ved sin tilstedeværelse skulle hindre, at freden blev brudt. Jeg har nok lagt mærke til, at en dansk professor på besøg i udlandet har udtalt, at han beskæmmet bøjer sit hoved, fordi Danmark har tilsluttet sig Atlantpagten. Nu er det jo et held for professoren, at han bor i et demokratisk land, hvor man godt kan tillade sig at fremsætte en sådan udtalelse, selvom vi naturligvis er en del mennesker; der synes, at han ikke burde have gjort det. Jeg er ikke så sikker på, at det, hvis forholdet havde været omvendt, var gået helt så glat af. Men der er såmænd efter min mening ingen grund til beskæmmelse. Det vil vist være vanskeligt at få nogen til at tro på, at vi her i Danmark ikke skulle være fredstilhængere, og at vor tilslutning til Atlantpagten ikke alene skulle være begrundet i vort håb om, at denne pagt skulle kunne bidrage til fredens bevarelse. Der er heller ingen grund til at tro andet, end at det er det samme håb og ønske, de andre magter, der er tilsluttet Atlantpagten, har; det gælder både de store og de mindre stater. Talen om, at Atlantpagten skulle have aggressive formål, hører ingen steder hjemme. Vort håb i forbindelse med dette lovforslag og den forsvarsordning, vi nu skal til at

bygge op, er da også dette ene, at vi aldrig vil få brug for vort forsvarsberedskab. Men vi erkender vor forpligtelse til at yde en del af den præmie, der må betales for at sikre freden i verden, også derved at vise vor vilje til at gøre noget for at bevare vor frihed og selvstændighed.

Med disse bemærkninger skal jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget til hurtigt behandling og vedtagelse.

Stensballe: Jeg skal ved dette lovforslags behandling ikke komme ind på almindelige forsvarsbetragtninger, ej heller på politiske betragtninger. Jeg skal kun erklære, at vi ønsker et forsvar, og vi er fuldt beredt til at medarbejde på et sådant.

Det lovforslag, der foreligger her, er jo kun en begyndelse. Det er begyndelsen til den række forslag, som må komme, før den højtærede forsvarsminister kan stille et virkeligt forsvar op, men det er en begyndelse, som er nødvendig. Jeg tror også, at spørgsmålene om centralstyrelse, kommandøforholdene o.s.v., må arbejdes igennem først og vedtages først. Det er en nødvendighed for, at der kan blive en god ordning på alle de ting, som kommer bagefter — jeg skal ikke nævne det altsammen her —: selve udformningen af befalingsmandsordningen, spørgsmålet om tilvejebringelse af forudsætninger for en effektiv, rationel uddannelse af mandskabet, uddannelse af militært personale o.s.v. Det er kun de almindelige retningslinier, der lovgives om i dette lovforslag. Selve udfyldningen må ske i ministeriet gennem ministerens initiativ. Lovforslaget er behandlet i forsvarskommissionen, hvoraf jeg er medlem, og jeg har der givet tilslutning til det, og mit parti har givet tilslutning dertil, og jeg kan derfor helt og fuldt anbefale, at dette lovforslag ophøjes til lov.

Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder i lovforslaget. Der er gjort rede for dem dels af den højtærede minister, dels af socialdemokratiets ordfører. Jeg er i alt væsentligt enig med den socialdemokratiske ordfører i de udtalelser, han fremsatte. Jeg har ikke megen lyst til at komme ind på nogle af de spørgsmål, der har været rejst i folketinget. Debatten derovre er jo nu forbi, og jeg synes ikke, det kan fremme noget nyttigt formål at påbegynde den igen herovre.

Jeg vil kun sige om spørgsmålet om, hvorvidt der skal være en militær departementschef, at jeg er tilfreds med forslaget, således som det er. Jeg vil blot henstille til den højtærede minister, at han, når han skal til at udnævne en sådan mand, tager en mand,